

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové, soudkyně JUDr. Ivony Šubrtové a soudce Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **P. N.**
zastoupen JUDr. Václavem Polomisem, advokátem
se sídlem Randova 206, 339 01 Klatovy

proti
žalovanému: **Ředitel sekce vojenského zdravotnictví Ministerstva obrany**
IČ 60162694, Vítězné náměstí 225, 160 01 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2025, č. j. MO 215465/2025-1457,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Ředitel Agentury vojenského zdravotnictví (dále jen „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 5. 12. 2024, č. j. MO 1020084/2024-684800 (dále také jen „prvoinstanční rozhodnutí“), uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), pro porušení § 54 odst. 2 téhož zákona, a uložil mu trest pokuty ve výši 1 500 Kč podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o

silničním provozu a povinnost nahradit náklady řízení v paušálně stanovené výši 1 000 Kč. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítnul a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 4. 7. 2023 v době okolo 23:22 hodin přecházel vozovku č. I/22, od budovy č. p. 1, Beňovy, směrem k budově restaurace Country Saloon, č. p. 8, Beňovy, kdy se při přecházení vozovky nepřesvědčil, zda může bezpečně přejít, špatně odhadl vzdálenost motorového vozidla tov. zn. Hyundai i30, RZ: xx, příjezdějícího od obce Klatovy, a došlo ke střetu. Žalobce tedy jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písm. a) až j) § 125c odst. 1 zákona o silničním provozu, nesplnil povinnost stanovenou v hlavě II zákona o silničním provozu, konkrétně v § 54 odst. 2 zákona o silničním provozu, neboť se před vstupem na vozovku nepřesvědčil, zda může vozovku přejít, aniž by ohrozil sebe i ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce namítl, že žalovaný i správní orgán prvního stupně porušili § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), neboť nezjistili skutkový stav bez důvodných pochybností. Správní orgány nedostatečně ověřily výpověď žalobce, který uvedl, že před vstupem na vozovku žádné vozidlo neviděl. Nebyla provedena rekonstrukce nehody, která by mohla objasnit klíčové aspekty viditelnosti a reakčních možností žalobce i řidiče vozidla. Rovněž nebyly zajištěny všechny dostupné důkazy, zejména nebyli vyslechnuti všichni potenciální svědci, včetně osob přítomných v restauraci nacházející se poblíž místa nehody. Správní orgány se rovněž nevypořádaly s otázkou viditelnosti a rychlosti vozidla por. P., který byl povinen přizpůsobit rychlost jízdy tak, aby byl schopen zastavit na vzdálenost, na kterou má rozhled. Žalovaným nebyl proveden znalecký posudek, který by podrobně analyzoval vztah mezi rychlostí vozidla, vzdáleností viditelnosti chodce a reakční dobou řidiče. Žalobce uvedl, že mu zasahující lékaři sdělili, že dle rozsahu jeho zranění muselo vozidlo jet rychlostí přinejmenším 100 km/h, což nebylo promítnuto v zadání znaleckého posudku. Žalobce dále namítl, že z místa nehody nebyl pořízen žádný audiovizuální záznam, přestože v blízkosti bylo možné zjistit přítomnost bezpečnostních kamer či svědků s mobilními zařízeními. Správní orgány neposoudily trajektorii vozidla v momentě střetu, ke srážce s pravou stranou vozidla došlo blíže středové čáry vozovky, což naznačuje možné vybočení vozidla ze směru jízdy. Žalobce namítl, že se žalovaný nevypořádal s jeho argumentací, že řidič por. P. nevěnoval řízení dostatečnou pozornost, jak mu ukládá § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu.
4. Žalobce odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 10. 2008, sp. zn. 7 Tdo 1012/2008, podle kterého chodec není překážkou, ale účastníkem silničního provozu, kterým je podle § 2 písm. a) zákona o silničním provozu každý, kdo se přímým způsobem účastní provozu na pozemních komunikacích.
5. Žalovaný se nevypořádal s klíčovými námitkami žalobce a jeho rozhodnutí neobsahuje dostatečné odůvodnění ve vztahu k neprovedení navržených důkazů. Zejména žalovaný řádně neposoudil, zda měl řidič vozidla možnost nehodě zabránit a zda nebyly přítomny další vnější faktory, jako například osvětlení komunikace či viditelnost, které mohly ovlivnit jeho reakční schopnosti. Žalovaný proto napadené rozhodnutí zatížil vadou nepřezkoumatelnosti a porušil právo žalobce na spravedlivý proces.

6. Žalobce navrhl, aby krajský soud napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a věc vrátil k dalšímu řízení. Současně žalobce požadoval nahradit náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na obsah správního spisu. Uvedl, že má za to, že v průběhu správního řízení řádně zjistil skutkový stav, ze kterého vyvodil správné právní závěry. Ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že žalobce porušil povinnost danou § 54 odst. 2 a 3 zákona o silničním provozu, když vstoupil jako chodec do vozovky bezprostředně před blížícím se vozidlem, čímž řidiče donutil k náhlé změně směru a rychlosti jízdy.
8. Navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Doplnění žaloby ze dne 27. 5. 2025

9. Dne 27. 5. 2025 zaslal žalobce krajskému soudu doplnění žaloby z důvodu, že 19. 3. 2025 nahlédl do spisu vedeného policejním orgánem. Žalobce má za to, že činnost policejního orgánu v přípravném řízení vykazovala závažné nedostatky v podobě opomenutých důkazů. Tím bylo nezohlednění místa močení, které označil žalobce v podání vysvětlení ještě v postavení poškozeného v trestním řízení, když toto místo je ve vzdálenosti desítek metrů od policií označené skvrny na autobusové zastávce, a právě tato vzdálenost zcela mění rozložení místa činu. Nevyhodnocením tohoto důkazu došlo k situaci, kdy znalec z oboru dopravy vycházel při zpracovávání posudku z nesprávných údajů a závěry znaleckého posudku tedy neodpovídají skutečnému průběhu dopravní nehody. V případě zohlednění jiného místa močení a v návaznosti na to jiného místa vstupu chodce do vozovky mělo ze strany policejního orgánu dojít k novému ohledání místa nehody. Žalobce upozornil, že podání vysvětlení proběhlo v rámci jeho hospitalizace po předmětné nehodě. Během tohoto úkonu byl ovlivněn léky a neměl k dispozici dioptrické brýle. Místo močení z těchto důvodů neoznačil přesně.
10. Dále policejní orgán nedostatečně ověřil výpověď žalobce, že před vstupem na vozovku žádné vozidlo neviděl. Nedošlo k provedení rekonstrukce nehody, ani vyšetřovacího pokusu, ani prověrky na místě, když každý z těchto úkonů mohl objasnit klíčové aspekty viditelnosti a reakčních možností žalobce i řidiče vozidla. Rovněž nebyly zajištěny všechny dostupné důkazy, zejména nebyli vyslechnuti všichni potenciální svědci, včetně osob přítomných v restauraci nacházejících se poblíž místa nehody.
11. Žalobce vyhodnotil, že znalecký posudek č. 2604-15/2023, 043553/2023 z oboru dopravy vypracovaný Ing. Josefem Štrobachem by měl být soudem prohlášen za irelevantní, neboť vstupní údaje předložené k jeho vypracování nebyly objektivní. Z důvodu chybných vstupních údajů znalec nemohl relevantně určit rychlost vozu a místo střetu.
12. Žalobce zopakoval argumenty obsažené v žalobě a zdůraznil, že při přecházení vozovky dodržel veškerá bezpečnostní pravidla, jako chodec byl oprávněn vozovku překonat i v místě jeho přecházení, protože se v místě nenacházel žádný přechod pro chodce. Vozidlo řízené řidičem por. P. v nočních hodinách neviděl, avšak je přesvědčen, že důkladné vyšetření celé situace by prokázalo, že neměl možnost srážce zabránit. Z dostupných policejním orgánem nevyhodnocených důkazů je patrné, že řidič změnil trajektorii směru jízdy mnohem dříve, než při odvracení střetu s chodcem, přičemž ke střetu došlo blíže ke středové čáře vozovky a pravou stranou vozidla. Tato skutečnost naznačuje, že se řidič vozidla nemusel plně soustředit na řízení a mohl přehlédnout žalobce i navzdory skutečnosti, že místo nehody bylo zprava osvětleno pouličními lampami a od prostoru Country Saloonu dalšími přidanými lampami.

13. Stejně tak je dle žalobce možné, že řidič vozidla zvolil chybný úhybný manévr, který ve svém důsledku zapříčinil střet vozu s chodcem, nebo že řidič nejel v pravém jízdním pruhu, jak vypovídal, ale že s vozidlem zasahoval podstatnou měrou do jízdního pruhu levého. Řádné a objektivní posouzení všech důkazů by proto vedlo ke zproštění odpovědnosti žalobce za přestupek.

V. Doplnění žaloby ze dne 9. 10. 2025

14. Krajskému soudu dne 12. 10. 2025 žalobce doručil své podání ze dne 9. 10. 2025, jehož součástí jsou fotografie, které vyselekoval z kamerových záznamů založených ve správním spisu. Tyto žalobcem okomentované fotografie mají prokazovat jeho tvrzení, že se nehoda nestala tak, jak je popsána policejním orgánem. Fotografie naopak svědčí o nevině žalobce.
15. Žalobce uvedl, že pro řádné vyhodnocení důkazních videozáznamů by bylo vhodné přibrat Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Odbor kriminalistické techniky a expertiz, jako znalecký ústav ve smyslu § 7 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, zapsaný v oboru expertiza písma a kriminalistika, k vypracování odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistické zkoumání videozáznamů, specializace zjišťování obsahu videozáznamů, s cílem popsat probíhající děj.

VI. Jednání

16. Krajský soud věc projednal dne 16. 10. 2025. Žalobce odkázal na podanou žalobu, podstatné skutečnosti zopakoval. Stejně tak i žalovaný setrval na svém písemném vyjádření ve věci, jakož i na správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí.
17. Žalobce navrhl provést jako důkaz rozpoložování kamerových záznamů založené na čísle listu 82 až 99 soudního spisu. Uvedl, že z kamerových záznamů vyplývají rozpory, na které žalobce poukazoval již ve správním řízení, kde se vycházelo z výpovědi řidiče. Rozbor kamerového záznamu není zpracován znalcem, protože jej nebylo možné sehnat. Jednotlivé obrazy z kamerového záznamu vyselekoval technik, z jehož zpracování záznamů pomocí srovnávací metody vyplynulo, že řidič jel v levém pruhu rychlostí minimálně 100 km/h. Žalovaný důkazní návrhy neměl.
18. Závěrem strany setrvaly na svých předchozích návrzích.

VII. Skutkové a právní závěry krajského soudu

19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). O věci usoudil následovně.
20. Žaloba není důvodná.
21. Krajský soud na úvod předesílá, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona.

A. Skutková zjištění

22. Soud nejprve ze správního spisu ověřil následující informace. Přestupkové řízení bylo zahájeno na základě oznámení o zahájení řízení ze dne 14. 2. 2024, č. j. MO 143301/2024-684800. Téhož dne byl žalobce předvolán k ústnímu jednání na 26. 2. 2024, ze kterého se 20. 2. 2024 omluvil a ve věci se vyjádřil písemně. Součástí spisové dokumentace žalovaného je trestní spis vedený Velitelstvím Vojské policie Tábor, sp. zn. VP-866/TČ-2023-820310, který byl veden pro podezření z přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, kterého se měl dopustit řidič D. P., xx. Součástí trestního spisu je: záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 5. 7. 2023; úřední záznam o podaném vysvětlení řidiče D. P. ze dne 7. 8. 2023, žalobce ze dne 3. 8. 2023, svědkyně P. F. ze dne 25. 7. 2023 a svědka P. B. ze dne 21. 7. 2023; protokol o nehodě v silničním provozu ze dne 5. 7. 2023; fotografická dokumentace; protokol o lékařském vyšetření žalobce při ovlivnění alkoholem – 0,26 g/kg alkoholu v krvi; 2 DVD s kamerovým záznamem z Country Salonu a pořízenou fotodokumentací Dopravního inspektorátu Klatovy ze dne 4. 7. 2023; záznam o dechové zkoušce řidiče D. P., která byla negativní; lékařské zprávy žalobce; opáření, kterým byl přibrán znalec Ing. J. Š. k podání znaleckého posudku z oboru dopravy, odvětví doprava silniční, a jeho znalecký posudek č. 2604-15/2023, 043553/2023, ze dne 5. 10. 2023 (dále jen „znalecký posudek“); opáření, kterým byla přibrána znalkyně MUDr. J. P. k podání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, a její znalecký posudek č. 059319/2023, ze dne 10. 10. 2023.

B. Právní posouzení

23. Soud se zabýval nejprve žalobním bodem týkajícím se tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Pokud by soud jeho nepřezkoumatelnost shledal, vedlo by to bez dalšího ke zrušení takového rozhodnutí. Jak vyplývá z četné judikatury Nejvyššího správního soudu, nepřezkoumatelnost je závažnou vadou správního rozhodnutí, která brání tomu, aby takové rozhodnutí mohlo být po věcné stránce přezkoumáno soudem. Tato vada se vyskytuje ve dvou obecných formách, jež vyplývají z § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a sice nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů.
24. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je způsobena především nedostatkem skutkových důvodů rozhodnutí, např. pokud se správní orgán nezabýval všemi relevantními okolnostmi věci (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003–75), není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů učinil své skutkové závěry a jakými úvahami se řídil při jejich hodnocení (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006–36). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak vzniká zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (i implicitně) reagovat. Přehlédnout nicméně nelze fakt, že správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017–38).
25. Žalobce výslovně namítl nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů napadeného rozhodnutí. K tomu krajský soud uvádí, že byť je napadené rozhodnutí strohé, odůvodnění ve vztahu k neprovedení navržených důkazů obsahuje. Žalovaný se vypořádal s nadbytečností výsledku neurčité skupiny svědků s odkazem na neúčelnost takového

postupu vzhledem k již dostatečně zjištěnému skutkovému stavu. Co do ostatních námitek se žalovaný odkázal na znalecký posudek. Krajský soud neshledal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, a to v žádné z jejích forem.

26. Námítka žalobce, že žalovaný nezjistil řádně skutkový stav, krajský soud neshledal důvodnou. Žalobce namítl, že žalovaný dostatečně neověřil jeho výpověď, že před vstupem na vozovku žádné vozidlo neviděl. K tomu, zda žalobce jako chodec mohl předmětné příjíždějící vozidlo vidět, se k dotazu zadavatele výslovně vyjádřil znalec Ing. Josef Štrobach ve svém znaleckém posudku. Uvedl, že vzájemný výhled chodce a řidiče nebyl omezen pevnými překážkami. Vstup chodce do vozovky byl bezprostředně před vozidlem. V podrobnostech se krajský soud odkazuje na znalecký posudek na č. l. 111 trestního spisu.
27. Krajský soud dále neshledal důvodnou námítka nedostatečně zjištěného skutkového stavu ve vztahu k neprovedení rekonstrukce dopravní nehody. Krajský soud má ve shodě s žalovaným za to, že provedení takového důkazu je nadbytečné v situaci, kdy skutkový stav byl náležitě zjištěn znaleckým posudkem, výpověďmi účastníků dopravní nehody a svědků a policií zajištěnými stopami na místě dopravní nehody. Žalobce taktéž namítl, že správní orgány nevyslechly všechny potenciální svědky, nicméně neuvedl žádné konkrétní osoby, ani co by měly dosvědčit. Ani ze správního či trestního spisu nevyplývá, že by někdo z přítomných osob průběh dopravní nehody viděl.
28. Otázka viditelnosti a rychlosti vozidla byla správními orgány taktéž vypořádána, neboť rychlost vozidla byla znaleckým posudkem stanovena v technicky přijatelném rozmezí na 70 až 80 km/h (viz č. l. 110 trestního spisu) a otázka viditelnosti byla taktéž znalcem zodpovězena (viz č. l. 97 a 111 trestního spisu). Výhled do směru, odkud příjíždělo vozidlo, se chodci otevře 145 metrů před výchozím bodem měření. Za výchozí bod měření znalec stanovil roh zděného oplocení č. p. 1, Beňovy. Tento výhled nebyl omezen pevnými překážkami.
29. Krajský soud konstatuje, že objektivní závěry znalce nemohou být vyvráceny subjektivními odhady zasahujících zdravotníků, kteří průběh dopravní nehody neviděli.
30. Námítka, že správní orgány z místa nehody nepořídily audiovizuální záznamy, není důvodná, neboť záznamy z bezpečnostních kamer jsou součástí správního spisu a taktéž je vyhodnocoval znalec.
31. Rovněž námítka, že správní orgány neposoudily trajektorii vozidla v momentě střetu, lze vyvrátit odkazem na znalecký posudek, ve kterém se znalec zabýval jak komplexní analýzou nehodového děje, tak určením místa střetu (viz č. l. 104-106, 110 trestního spisu).
32. Otázka posouzení, zda měl řidič vozidla možnost nehodě zabránit, je zodpovězena ve znaleckém posudku (viz č. l. 108 trestního spisu). Znalec uvedl, že v okamžiku, kdy chodec vstupoval do vozovky bylo vozidlo od místa střetu vzdáleno 13,8 až 48,9 metrů a pohybovalo se rychlostí 70 až 80 km/h. Pokud by řidič vozidla reagoval brzděním v okamžiku vstupu chodce do vozovky, nedokázal by z rychlosti, kterou se pohyboval, střet odvrátit. Ke střetu by došlo v průběhu brzdění. Chodec pro řidiče vytvořil náhlou překážku. Zároveň znalec dodal, že aby byl řidič schopen zastavit vozidlo na dráze, kterou měl k dispozici, musel by jet maximálně 27 km/h.
33. Žalobce uvedl, že činnost policejního orgánu v přípravném řízení vykazovala závažné nedostatky v podobě opomenutých důkazů. Za opomenutý důkaz žalobce konkretizoval

to, že správní orgány nezohlednily místo močení, které označil při podání vysvětlení, přičemž se toto místo neshoduje s označenou skvrnou na vozovce. Žalobce má za to, že vstupní údaje předložené znalci nebyly objektivní. K této námitce krajský soud uvádí, že ze samotného znaleckého posudku je patrné, že znalec plánek s žalobcem označeným místem močení k dispozici měl (viz č. l. 92 trestního spisu). Současně znalec pracoval s technicky přijatelným rozmezím hodnot, a to včetně vzdálenosti mezi vozidlem a chodcem, kterou stanovil v rozpětí 13,8 až 48,9 metrů (viz č. l. 106-107 trestního spisu).

34. K doloženým snímkům z kamerových záznamů krajský soud uvádí, že tyto nikterak nezachycují dopravní nehodu. Závěry, které z nich dovozuje žalobce, tedy projetí vozidla z levého jízdního pruhu, zhoršení rozhledových podmínek, rychlost vozidla mezi 97 až 118 km/h a jiné místo střetu, ze samotných snímků nelze ověřit. Předmětné kamerové záznamy byly zhlédnuty znalcem a jejich vyhodnocení je součástí znaleckého posudku (viz č. l. 99 trestního spisu). Krajský soud pro vyhodnocení těchto videozáznamů nepřibral Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Odbor kriminalistické techniky a expertiz, k vypracování odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistické zkoumání videozáznamů, specializace zjišťování obsahu videozáznamů, s cílem popsat probíhající děj. Byť se žalobce ve svém písemném podání ze dne 9. 10. 2025 vyjádřil, že by bylo vhodné toto odborné vyjádření opatřit, jako důkaz jej při ústním jednání ve věci již nenavrhoval. Krajský soud shrnuje, že ve shodě s žalovaným považuje skutkový stav za náležitě zjištěný. Nad to je v trestním spisu na č. l. 58 založen úřední záznam provedený Krajským ředitelstvím policie Plzeňského kraje, Dopravním inspektorátem Klatovy, který rozbor kamerových záznamů zajistil.
35. Podle § 54 odst. 2 zákona o silničním provozu *mimo přechod pro chodce je dovoleno přecházet vozovku jen kolmo k její ose. Před vstupem na vozovku se chodec musí přesvědčit, zdali může vozovku přejít, aniž by ohrozil sebe i ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích. Chodec smí přecházet vozovku, jen pokud s ohledem na vzdálenost a rychlost jízdy příježdějících vozidel nedonutí jejich řidiče k náhlé změně směru nebo rychlosti jízdy.*
36. Pro posouzení odpovědnosti za přestupek ze strany žalobce je podstatný závěr znalce, že žalobce mohl korekcí svého pohybu střetu zabránit. Znalec uzavřel, že příčinou dopravní nehody byla skutečnost, že žalobce vstoupil do vozovky bezprostředně před vozidlem, čímž mu vytvořil náhlou překážku (viz č. l. 111 trestního spisu).
37. Krajský soud shrnuje, že znalec se vypořádal se všemi položenými dotazy. Hraniční rychlosti a vzdálenosti stanovil logickým a přijatelným způsobem. Vysvětlil možnosti jak zabránit střetu ze strany obou účastníků dopravní nehody ve vztahu k eventuálním hodnotám jejich rychlostí. Soud má proto za to, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností a ze strany žalovaného byl učiněn správný závěr o zavinění dopravní nehody žalobcem.
38. Na základě výše uvedeného se krajský soud neztotožnil s názorem žalobce, že skutkový stav nebyl žalovaným a správním orgánem prvního stupně náležitě zjištěn. Naopak má soud za to, že správní orgány v řízení o přestupku opatřily takovou sadu důkazů, která dostatečně přesvědčivě odůvodnila závěr, že se žalobce předmětného přestupku dopustil. Žalobce ani v řízení před soudem neuvedl takové skutečnosti a nepředložil důkazy, které by byly způsobilé vyvrátit závěry znaleckého posudku zpracovaného v trestním řízení znalcem z oboru dopravy Ing. Štrobachem, přičemž tento znalecký posudek byl pro rozhodnutí o přestupku stěžejním důkazem. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu

ze dne 25. 5. 2017, č. j. 9 As 34/2016-53, dospěje-li krajský soud k závěru, že správní orgán své povinnosti zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, dostál, může krajský soud nově uplatněná žalobní tvrzení ve světle takto zjištěného skutkového a právního stavu věci shledat irelevantními.

39. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VIII. Náklady řízení

40. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten však náhradu nákladů řízení nepožadoval a krajský soud z obsahu soudního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké náklady nad rámec výkonu běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 23. října 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu